

ฉันขอเป็นใบไม้ใบสุดท้าย

นำเสนอเมื่อ : 23 ม.ค. 2552

โบไมโบแรกที่ฉันเคยรู้จัก
เคยรักและชื่นชม
บัดนี้กลับเหลืองซิด
เปลี่ยนสีสันไปแล้ว
โบไมโบสุดท้ายก็อ่อนเดียวกัน
สายใยสัมพันธ์ทำให้ฉันเกลียดการเปลี่ยนแปลง
หากว่าปราศจากสายเส้นนี้
ฉันเพียงทำใจยอมรับว่า
มันเป็นเช่นนั้น..
สายหมอกแห่งความทรงจำ
เคยกรุ่นกำซาบอยู่ในยามเช้าและเย็น
เคยซบย้อมโบไม้ทุกโบในใจดงาม
ทว่าในวันนี้..
ลมและฝนในวันเศร้า
..กำลังปลิดปลงโบไม้โบสุดท้ายโบนั้น..
น้ำตาที่รินไหลกับมือที่ไหวสั่น
ซิดเขียนความรู้สึกที่ตัวฉันมี
ในขณะที่ยายฝนพรำ
ฉันทอดสายตาม่านหน้าต่างบานเล็ก
โบไม้สีเหลืองซิดกำลังปลิดปลิวตามกระแสลม
หากจะว่าไปแล้ว...
ความเป็นโบในฉันตอนนี้
ก็ไม่ได้แตกต่างกับโบไม้โบสุดท้ายสักเท่าไรหรอก
โดดเดี่ยวลำพังเพียงผู้เดียว
ภายใต้สายลมและพายุฝน
ในความอ่อนแรงและไร้สิ่งยึดเหนี่ยว
แค่เพียงสายลมบางเบา
ก็เพียงพอที่จะทำให้ฉัน
ลอยค้ำหว้างหายไป
เมื่อถึงวันนั้น เธอจะไม่เห็น
โบไม้..โบสุดท้ายนี้อีกแล้ว

.....